

Мнозина гледатъ недовърчиво, подозрително, дори и враждебно сж настроени къмъ подобно схващане характера на народното училище. Страхуватъ се, че въ такъвъ случай това училище ще изгуби своя общообразователенъ характеръ.

Неоснователенъ страхъ. Народното училище ще продължава да дава общо образование и да се грижи за възпитанието на своитъ питомци. Ще учи децата да мислятъ самостоятелно, да разсждаватъ правилно. Ще се грижи за тѣхното всестранно развитие, ще ги подготвя да станатъ съзнателни граждани. Но въ своята работа то ще взима градивенъ материалъ изъ областта на земеделско-стопанския трудъ. Така учението се осмисля. Детето се свързва съ земеделско-стопанския животъ и съ сръдната, въ която живѣе. Въ него се възбужда съзнание и се насажда обичъ къмъ земеделския трудъ. Създаватъ се полезни навици. То нѣма да подготвя тѣсногръди професионалисти, като ги снабдява съ земеделско-стопански рецепти. Ще подготвя живи умове, които да умѣятъ отпосле сами да се справятъ съ живота.

*

Да се работи въ тази насока, значи да се създаде връзка между учителя и агронома. Отъ тѣхната съвмѣстна работа печели както единиятъ, тъй и другиятъ. Учителътъ ще се обогати съ агрономически знания, които не му достигатъ. Като педагогъ, той ще ги облѣче въ подходяща форма и ще ги направи достояние на учащитъ се. Въ лицето на учителя, агрономътъ ще намѣри това, което му липсва: добъръ другаръ, пропагандаторъ на неговитъ идеи.

Опитно-показно училище на открито

Учитель. Народенъ учитель. По-добре, бихъ казалъ: по-особенъ народенъ учитель.

Пише той на свой приятель. Описва, какъ осмислилъ своята учителска работа. Какъ облагородилъ пущинака. Какъ уредилъ училищна градина и създалъ **опитно-показно училище на открито**. Какъ обучава, безъ да измжчва. Какъ възпитава, безъ да умува. Какъ твори, безъ да креши.

*

И тъй, пише той на своя приятель:

„Презъ есеньта 1920. год. дойдохъ тукъ, въ с . . . повторно да учителствувамъ. Заварихъ училищния дворъ разграденъ. Обър-